

[Margrete Auken]

gang, for på en eller anden måde er det uanstændigt at sige noget som helst andet, end at man vil gøre alt, hvad man kan. Der er naturligvis et alternativ.

Der var for nylig et møde i Skagen, hvor forsamlede digebyggere glædede sig til, at der nu kunne komme gang i digebyggeriet, nu kunne vi udvikle ingeniørekspertise, så vi virkelig kunne klare det i resten af verden. Jeg ved også, at gensplejserne sine steder ser frem til store tider, når de i en fart skal konstruere nye grønsager, der kan tilpasse sig ændrede livsvilkår i en fart.

Jeg kan føje til, at hvis vi smider kloden ud i det eksperiment, får vi igen brug for et godt forsvaret, for hvis det kommer til at ske, bliver der flytningeproblemer, som der ikke er set mægt til før. Så bliver det ikke det småpjet, vi har nu, så bliver det millioner, der er på folkevandring, og så får vi brug for nogle til at holde dem væk.

Har vi overhovedet større opgaver at tage fat på end at gøre noget ved dette problem? Faktisk har den danske regering ikke sagt så forfærdelig meget om det. Den har deltaget på embedsmandsniveau og har først og fremmest været optaget af, at de store lande – USA, Japan og andre – ikke var indstillet på at tage initiativer. Det er da klart, det er da makabert. Lige gyldigt hvor meget Danmark gør, spiller det ingen verdens rolle, hvis ikke de store forbrugere kommer i gang med nedskæringer.

Men hvilken magt har vi som et lille land? Ja, vi kan faktisk vise, at vi kan få det til at fungere. Hvis det kan lykkes hos os, vil det være en meget vigtig politisk indsats, som kan være med til også at få sat skub i en debat i de andre lande, så at tro, at det kun handler om at få USA til det, og at vi ikke behøver at gøre noget, er næsten det samme som at sige, at vi ikke vil tage problemet alvorligt.

Det blev ikke taget alvorligt. Det var, så vidt jeg kunne høre, overhovedet ikke med i talen. Den burde have været gennemsyret af dette problem, hvis det var gået op for regeringen, at det var der. Jeg tror, at nogle i regeringen har opdaget det, men det var overhovedet ikke til at høre, og det er jo givet, at hvis klimameldingen, drihvustrusen, skal gøres til en alvorlig sag, kan den altså ikke behandles i en fodnote. Men end ikke fodnoten var med i regeringens oplæg.

Vi er meget langt fra det mål, som er blevet sat, og som vi er nødt til at leve op til. Vi har

ganske vist fået en række i mange henseender gode handlingsplaner, som har været omtalt tidligere i debatten i dag, f.eks. regeringens bud på, hvordan man laver en bæredygtig energipolitik, og hvordan man laver en bæredygtig trafikpolitik, og meget af det har vi såmænd også være meget rosende over for fra SF's side. Energiplanen var oven i købet lige på nippet til at være god, skønt vi altså skal huske, at selv dens målsætning – og det er noget af det stærkeste, vi har set – var helt utilstrækkelig. Trafikplanen var der ikke skygge af handling i, men den var fuld af gode ideer, så også den har vi faktisk optaget pænt.

Intet af det var med i regeringens oplæg til os i dag. Det er så at sige ikke til at få øje på i lovkataloget heller. Man kan sige, at når der står, at dieselrefusionen skal ophæves, har vi noget, som optræder ganske omfattende i regeringens trafikhandlingsplan, men det fremlægges ikke som et miljøinitiativ, og derfor er der heller ikke nogen grund til at tro, at det er det, det skal bruges til. Regeringen ville under alle omstændigheder have været nødt til at fjerne dieselrefusionen, for ellers var det danske vognmandserhverv gået fuldstændig i brædderne på grund af ineffektivitet, når det indre marked kom, men det er da godt, det er der. Men det er, jeg vil ikke sige næsten værre end ingenting, men altså helt på det lave plan.

Det burde have gennemsyret finanslovforslaget. Det eneste, jeg har fundet af interesse, men jeg vil meget gerne belæres om, at det forholder sig anderledes, er, at man har fjernet tilskuddet til vedvarende energi. Det var så indsatsen fra Det Radikale Venstres side – at have en energiminister med mange flotte planer og ingen penge.

Der er også et stort afsnit i den økonomiske oversigt, som en tredje radikal minister har lavet. Nu grubler jeg over, om den er mere forpligtende for regeringen end handlingsplaner uden handlinger, eller om den også hører hjemme i den studiekreds, som Det Radikale Venstre åbenbart har fået lov til at oprette i regeringen, hvor man får lov at sidde og udarbejde handlingsplaner, hvor der står »bæredygtig« på hver tredje linje. Det konkrete var, at vi nu må skynde os at få en Øresundsbro, men ikke ledsaget af noget som helst om, at man skal sikre miljøet – og det tager faktisk længere tid end til januar at få klaret det – og slet ikke noget om,